

DRUHÝ ADVENTNÍ TÝDEN

2. neděle adventní

Iz 11,1–10

Vyrazí ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a bázně před Hospodinem. Má zálibu v bázni před Hospodinem.

Nebude soudit podle zdání očí, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro pokorné v zemi. Bude bít zemi holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude provazem jeho beder a věrnost bude pásem jeho ledví. Vlk bude přebývat s beránkem, levhart si lehne vedle kozlátka, tele a lvíče budou žrát pospolu a malý chlapec je bude vodit. Pást se bude kráva s medvědicí, jejich mláďata ulehnu spolu, lev bude žrát jako býk plevy. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skrýše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani zabíjet na celé mé svaté hoře, protože poznání Hospodina naplní zemi, tak jako vody pokrývají moře.

Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

Řím 15,4–9

Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste v souladu stejně smýšleli podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista.

Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství, jako i Kristus přijal vás – k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: „Proto tě budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu zpívat chválu.“

Mt 3,1–12

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „**Obráťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.**“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: „**Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!**“

Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobyčkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: ‘Naším otcem je Abrahám!’, neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera je už přiložena ke kořenu stromů; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás sice křtím vodou, abyste se obrátili. **Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí obilí na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.**“

Vyrazí ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a bázně před Hospodinem.

livě mu vysvětluje, je toto moudrost? Ano! A to nám v životě dává Duch Svatý. Potom například v manželství, když se manželé hádají, potom se na sebe ani nepodívají, nebo se dívají jen úkosem. Je to moudrost Boží? Ne! Když však řeknou: „Dobře, bouře přešla, udobřeme se“ a vykoučí dál v pokoji, je to moudrost? Ano! Toto je dar moudrosti. Kéž přijde do našich domovů, kéž přijde k nám všem!

Duch Svatý tedy činí křesťana „moudrým“. Nikoli však v tom smyslu, že má odpověď na všechno, ví všechno, ale v tom smyslu, že „zná“ Boha, ví, jak jedná Bůh, pozná, co je Boží a co nikoli, má moudrost, kterou dává našim srdcím Bůh. V tomto smyslu má srdce moudrého člověka chuť a příchut' Boží. (...) Nasloucháme-li Duchu Svatému, učí nás této cestě moudrosti, obdaruje nás moudrostí, která je viděním Božím očima, slyšením sluchem Božím, milováním srdcem Boha, souzením věcí Božím soudem. Toto je moudrost, kterou nám dává Duch Svatý a všichni ji můžeme mít. Jenom o ni musíme Ducha Svatého prosit.

Pomyslete na maminku, které je doma s dětmi. Když dělá jednu věc, už myslí na druhou, jde od jedné věci ke druhé a řeší problémy s dětmi. Když se maminky unaví a křičí na děti, je to moudrost? Je moudré – ptám se vás – křičet na děti? Co říkáte je to moudrost, nebo ne? Ne! Když však maminka vezme dítě, něžně mu něco vytkne slovy: „To se nedělá, proto a proto...“ a trpě-

papež František – generální audience 9. 4. 2014

Duch Svatý dává do našeho života příchut' Boží. Nasloucháme-li mu, učí nás moudrosti, rozumu, radě...